

Sygn. akt I C 936/16

WYROK
W IMIENIU
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Ciechanowie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Lidia Grzelak

Protokolant st. sekr. sąd. Jolanta Dziki

po rozpoznaniu na rozprawie

w dniu 16 marca 2017 r. w Ciechanowie

sprawy z powództwa spółki (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę 5266,78 zł

I zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 2649,70 zł (dwa tysiące sześćset czterdzieści dziewięć złotych siedemdziesiąt groszy) wraz z odsetkami w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa od dnia 16 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty;

II w pozostałym zakresie umarza postępowanie;

III zasądza od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz powoda (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. kwotę 1317,00 zł (jeden tysiąc trzysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu części kosztów procesu, w tym 1217,00 zł (jeden tysiąc dwieście siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt I C 936/16

UZASADNIENIE

W dniu 16 czerwca 2016 r., powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniósł pozew przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C. żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 5266,78 zł, na którą złożyły się kwota 5206,13 zł należności głównej i kwota 60,65 zł skapitalizowanych odsetek tytułem dostawy produktów medycznych wraz z odsetkami w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa za okres od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Ponadto wnosi o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Pozwany (...) Szpital Wojewódzki w C. w odpowiedzi na pozew wniósł o oddalenie powództwa w całości, a w szczególności co do kwoty 2578,49 zł, ewentualnie – w razie jego uwzględnienia – o rozłożenie zadłużenia na dwie równe miesięczne raty. Pozwany Szpital nie kwestionował istnienia zobowiązania i dotychczas niespłaconej kwoty należności głównej, za wyjątkiem kwoty 2578,49 zł, będącej przedmiotem orzekania w sprawie I C 935/16, wskazał, że żądanie powoda co do zasady jest zasadne, a opóźnienia w płatnościach wynikają z jego bardzo trudnej sytuacji finansowej. Ponadto wnosił o nieobciążanie go kosztami procesu w trybie o art. 102 kpc.

Pismem procesowym z dnia 11 stycznia 2017 r. (data stempla operatora pocztowego) powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. cofnął pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 2617,08 zł, w tym kwoty 2578,49 zł należności głównej i kwoty 38,59 zł skapitalizowanych odsetek.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W wyniku postępowania o udzielenie zamówienia publicznego ((...)), prowadzonego w trybie przetargu nieograniczonego, w dniu (...) r. (...) Szpital Wojewódzki w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. zawarły umowę nr (...), której przedmiotem była dostawa testów identyfikacyjnych, szczepów wzorcowych, krążków antybiotykowych i podłoży mikrobiologicznych wymienionych w zestawieniu asortymentowo – wartościowym stanowiącym załącznik do umowy. Umowa obowiązywać miała w okresie 2 lat od daty jej zawarcia. Szpital zobowiązany był zapłacić cenę za dostarczony towar w terminie 30 dni od daty wystawienia faktury VAT, zaś w przypadku niedotrzymania terminu płatności dostawca mógł naliczyć odsetki z tytułu zwłoki w wysokości ustawowej (umowa wraz z załącznikami k. 15 - 23).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. dostarczył produkty stosownie do złożonego przez Szpital zamówienia, a następnie wystawiła z tego tytułu faktury VAT. Łączna wartość tych faktur wyniosła 5206,13 zł, w tym:

- faktura nr (...) z dnia 15 lutego 2016 r. na kwotę 12,10 zł z terminem płatności 16 marca 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 2 marca 2016 r. na kwotę 755,57 zł z terminem płatności 1 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 4 marca 2016 r. na kwotę 51,41 zł z terminem płatności 3 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 14 marca 2016 r. na kwotę 438,26 zł z terminem płatności 13 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 2 marca 2016 r. na kwotę 525,96 zł z terminem płatności 1 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 25 marca 2016 r. na kwotę 307,15 zł z terminem płatności 24 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 1 kwietnia 2016 r. na kwotę 457,06 zł z terminem płatności 1 maja 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 14 marca 2016 r. na kwotę 795,19 zł z terminem płatności 13 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 1 kwietnia 2016 r. na kwotę 25,70 zł z terminem płatności 1 maja 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 23 marca 2016 r. na kwotę 16,20 zł z terminem płatności 22 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 15 kwietnia 2016 r. na kwotę 607,39 zł z terminem płatności 15 maja 2016 r.,

- faktura nr (...) z dnia 25 marca 2016 r. na kwotę 314,28 zł z terminem płatności 24 kwietnia 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 1 kwietnia 2016 r. na kwotę 305,56 zł z terminem płatności 1 maja 2016 r.,
- faktura nr (...) z dnia 15 kwietnia 2016 r. na kwotę 595,30 zł z terminem płatności 15 maja 2016 r. (faktury VAT k. 24 – 44).

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. pismem z dnia 31 maja 2016 r. wezwał szpital do zapłaty należności w terminie 5 dni od dnia otrzymania wezwania (wezwanie do zapłaty wraz z potwierdzeniem nadania k. 47 – 48).

Szpital na to wezwanie nie odpowiedział i nie uregulował należności, co do których zostały wystawione w/w faktury. W związku z powyższym (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. skapitalizowała odsetki od należności głównej według stanu na dzień 14 czerwca 2016 r. na kwotę 60,65 zł (bezsporne).

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Roszczenie zostało oparte na dokumentach w postaci umowy i faktur VAT, które nie zostały zakwestionowane przez pozwanego. Pozwany nie negował przy tym ani faktu dostawy produktów, wymienionych w poszczególnych fakturach VAT, ani tego, że nie zapłacił powodowej spółce całej ceny za dostarczone produkty.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Strony niniejszego procesu łączyła umowa dostawy i z tej też umowy wynika roszczenie powódki. Zgodnie z art. 605 kc, przez umowę dostawy, dostawca zobowiązuje się do wytworzenia rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku oraz do ich dostarczenia częściami albo okresowo, a odbiorca zobowiązuje się do odebrania tych rzeczy i do zapłacenia ceny. W sprawie niniejszej bezspornym było, iż (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. jako dostawca spełnił swój obowiązek i dostarczyła określone produkty medyczne, natomiast pozwany Szpital jako odbiorca odebrał te produkty, lecz nie zapłacił umówionej ceny.

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. dochodził więc należności stanowiącej sumę należności (ceny) za dostarczone produkty, stwierdzone czternastoma fakturami VAT dołączonymi do pozwu, a wynoszącymi łącznie 5206,13 zł oraz skapitalizowane odsetki w związku z opóźnieniem w realizacji płatności zgodnie z wystawionymi fakturami w łącznej kwocie 60,65 zł. Razem dawało to kwotę 5266,78 zł, dochodzoną pozwem.

Strona pozwana nie kwestionowała należności głównej, za wyjątkiem kwoty 2578,49 zł wynikającej z faktur (...) / M., (...) / M., nr (...) / M., (...) oraz (...) na łączną kwotę 2578,49 zł.

Jak wskazano powyżej, pismem procesowym z dnia 11 stycznia 2017 r. powód (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. cofnęła pozew ze zrzeczeniem się roszczenia co do kwoty 2617,08 zł, w tym kwoty 2578,49 zł należności głównej i kwoty 38,59 zł skapitalizowanych odsetek, tj. w zakresie faktur, co do których pozwany Szpital kwestionował zasadność roszczenia.

W związku z powyższym Sąd zasądził od pozwanego (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwotę 2649,70 zł ((...),78 – (...),08) wraz z odsetkami w wysokości odsetek za zwłokę określonej na podstawie art. 56 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa od dnia 16 czerwca 2016 r. do dnia zapłaty.

W pozostałym zakresie Sąd umorzył postępowanie w sprawie w trybie art. 203 § 1 i 4 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc.

Sąd orzekł o kosztach procesu stosownie do 100 zd. 1 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Sąd obciążył zatem pozwanego zwrotem kosztów procesu od uwzględnionej części powództwa tj. częściowo opłatą sądową w kwocie 100,00 zł oraz kosztami zastępstwa procesowego z uwzględnieniem opłaty skarbowej od pełnomocnictwa w łącznej kwocie 1217,00 zł. Wysokość kosztów zastępstwa procesowego została ustalona stosownie do przepisu § 6 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o nieobciążanie go kosztami procesu. Stosownie do art. 102 kpc, w wypadkach szczególnie uzasadnionych Sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W przedmiotowej sprawie nie ujawnił się wypadek szczególnie uzasadniony. Stwierdzić bowiem należy, że to niesumienne i oczywiście niewłaściwe postępowanie pozwanego doprowadziło do zainicjowania procesu i powstania związanych z nim kosztów, przy uwzględnieniu, że kwota dochodzona pozwem nie jest wysoka, Następnie nie podjął w kierunku jej zawarcia żadnych czynności. Pozwany, z uwagi na swoje postępowanie, nie zasługuje więc na potraktowanie go w uprzywilejowany sposób, a w rezultacie na zwolnienie go z obowiązku zwrotu kosztów procesu przeciwnikowi.

Odnosząc się do wniosku pozwanego o rozłożenie na raty, wskazać należy, że niewątpliwie, wniosek taki - co do zasady - uznać należy za dopuszczalny. Stosownie bowiem do art. 320 kpc w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzony świadczenie. W niniejszej sprawie pozwany podniósł, że powodem nieuregulowania przez niego w terminie zobowiązań jest brak wystarczających środków finansowych spowodowany niedostatecznym dofinansowaniem tego podmiotu przez NFZ, a nie brakiem jego dobrej woli w spłacaniu zobowiązań. Pozwany podniósł także, że mając ograniczone środki i realizując społecznie istotną funkcję, zmuszony jest podejmować często trudne decyzje, które długi winien spłacać w pierwszej kolejności. W ocenie pozwanego zachodzi więc szczególnie uzasadniony wypadek, o którym stanowi art. 320 kpc, co według jego poglądu winno uzasadnić rozłożenie na raty zasądzonego świadczenia.

Sąd nie uwzględnił wniosku pozwanego o rozłożenie świadczenia na raty. Rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty albo wyznaczenie odpowiedniego terminu do spełnienia zasądzonego świadczenia jest możliwe tylko „w szczególnie uzasadnionych wypadkach”, podlegających wyłącznemu uznaniu przez sąd. Jak słusznie podkreśla się w orzecznictwie, ochrona jaką zapewnia pozwanemu dłużnikowi art. 320 kpc, nie może być stawiana ponad ochronę wierzyciela w procesie cywilnym i wymaga uwzględnienia wszelkich okoliczności sprawy, w tym uzasadnionego interesu podmiotu inicjującego proces (wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 15 stycznia 2014 r. w sprawie V ACa 620/13, wyrok Sądu Apelacyjnego w Gdańsku z dnia 31 maja 2012 r. w sprawie I ACa 242/12). Obie strony procesu w chwili powstania zobowiązania były profesjonalistami stale zajmującymi się tego typu działalnością. Pozwany zamawiając u powoda produkty, znając swoje możliwości finansowe i ograniczenia wynikające z refundowanego systemu zapłaty za udzielane świadczenia, obowiązany był tak ukształtować stosunek zobowiązaniowy z powodem, aby uwzględnił on realia w zakresie czy to ilości zamawianych artykułów, czy też terminu płatności. To na Szpitalu ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać aktywa na bieżące regulowanie należności, nie zaś jego kredytowanie przez kontrahentów, wbrew ich woli i ustaleniom umownym.

Należy podkreślić, że przychylenie się Sądu do wniosku zobowiązanego i rozłożenie zobowiązania na raty godziłoby w zasadę swobody zawierania umów, a w konsekwencji nieuzasadnioną niczym ingerencją Sądu w obrót gospodarczy.

Przede wszystkim jednak należy podkreślić, że faktem znanym sądowi z urzędu jest nie regulowanie przez pozwanego należności wobec swych kontrahentów, o czym świadczą liczne procesy sądowe. Jego obowiązkiem jest więc zaciąganie jedynie takich zobowiązań, które będzie w stanie realizować. To na tym bowiem podmiocie ciąży obowiązek takiego gospodarowania uzyskanymi środkami, aby posiadać środki na bieżące regulowanie należności wobec swoich kontrahentów. Niedopuszczalnym jest przenoszenie kosztów finansowania działalności pozwanego na inne podmioty. Są one uczestnikami obrotu gospodarczego, których celem i zadaniem jest osiągnięcie zysku. Do zakresu ich działalności nie należy kredytowanie działalności innych jednostek, nawet takich, jakimi są szpitale. Pozwany, pomimo deklarowanej chęci spłaty zadłużenia w ratach, przez ten okres nie zaspokoił powoda nawet w części. Powyższe okoliczności powodują daleko idący sceptycyzm co do rzeczywistej woli spłaty przez pozwanego zobowiązań i w ocenie Sądu mają na celu jedynie - niezasługujące na uwzględnienie - odroczenie spłaty zaciągniętych zobowiązań.